

τοποίηση θα την απαιτήσει και θα την επιβάλλει ο ίδιος ο λαός άμα ξυπνήσει και νοιώσει καλύτερα το συμφέρο του κι όχι τὰ κατὰ παραγγελίαν άδρα και λιβανίσματα.

ΜΕ πολλή τυπική μεγαλοπρέπεια, μὰ δίχως αληθινό ένδουσιασμό πανηγυρίστηκε ή Έθνική γιορτή τών Γάλλων. Οί λαοί ξυπνημένοι πιά ύστερα από τό τρομερό διδάγμα του τελευταίου πολέμου πού τούς άνοιξε τὰ μάτια στο φώς τής πραγματικότητας, γινήκανε επιφυλαχτικοί σέ κάθε λογής πανηγύρι πού μηχανεύονται κάθε τόσο τάστικά κράτη γιά νά τούς θαμπώνουνε με τή λάμψη ενός τεχνητού μεγαλείου. Χορτάσανε πιά από παράτες και παχειά λόγια γιατί διδαχτήκανε από τή σκληρή πείρα τής ζωής νά βλέπουνε τί κρύβεται κάτω από τὰ φουσκοκίενα και τὰ όμορφα λόγια τών χρυσοστολισμένων και καλοφαγωμένων οητόρων κάθε έθνικής παράτας. Οί λαοί ξαναθυμούνται σήμερα τήν περίφημη Π ρ ο ρ ή ρ υ ξ η γ ι α τ ά δ ι κ α : ώ μ α τ α ι ο υ ά ν θ ρ ώ π ο υ πού στάθηκε ή ιερή σημαία τής μεγάλης Γαλλικής επανάστασης του 1789 κ' ή ανάμνησή της τούς προπολεί τις ψυχές και τούς φλογίζει. Θυμούνται και συγκρίνουνε. Τί τούς ύποσχέθηκε τότε ή μπουρζουαζία, και τί τούς έδωσε; Άφού με τή συντροπή του λαού κατάφερε νά καταρρίψει τó ασθουδαλισμό του Μεσαίωνα, άπαξε ύστερα αυτή τήν άρχή, καρπώθηκε αυτή όλα τὰ όφελήματα κι ό λαός πούνησε τό αίμά του κ' έσωσε τό πατρίο έδαφος από τήν ξενική εισβολή, άπόμεινε μόνο με τὰ παχειά λόγια και με τό άδωρο δώρο τής πολιτικής λευτεριάς πού του χάρισανε. Του χάρισανε πολιτική λευτεριά—κι αυτή τό χαρτί—και του επιβάλλανε μιá καινούρια σκληριά. Τόν άλυσσοδέσανε με καινούριες άλυσσίδες βαρύτερες, τις οικονομικές. Ό λαός δέν είτανε άκόμα έθνος γιά νάντιληφτή τήν πλάνη του, γιά νά νοιώσει πώς έχυσε τό ιερό αίμά του γιά ξένα συμφέροντα. Η ίδια θλιβερή ιστορία επαναλήφθηκε ύστερα γιά σέ υιάς, με τό 21. Σηκώθηκε και έδώ τότε ό λαός κ' έδιώξε τόν ξένο άφέντη. Μά τή θέση του είδε νά τίκάνεται ένας άλλος πού δέν είχε καμιά διάθεση νά τόν καταδυναστεύει λιγώτερο. Και τώρα οί λαοί τραγικά γελασμένοι άναταράζονται στη σκέψη πώς ύστερα από τόσους αιώνας και τόσους άγώνες, παραμένουνε όντια κατὰ βάθος σκλάβοι σέ μιá καταταλιπτική, σκληρή πολιτεία πού δέ γνώρισε τό έλεος, πού τήν τυφλώνει και τή μεθάει ή δίψα του κέρδους. Πού κοδίζουμε: Θα συνειστούνε τὰ κράτη έστω και κατὰ τή δωδεκάτη άκρα νά νά δώσουνε κείνο πού δικαιοματικά άνήκει στους λαούς ή με τή στάση τους τή σκληρή και ήεροληπτική θά σπρώξουνε τούς λαούς στο σιγητό τής ύστερονής άπελπισιάς των, στο αίματοκύματα μιās παγκόσμιας επανάστασης;

Κάθε δρόμος έχει δυό άκρες, κάθε πράμα μιάν άρχή κ' ένα τέλος. Ό καημένος ό σ υ μ β ι θ α σ ο υ ό ς προσπαθεί νά βρής τή μέση του δρόμου. Τό κακό είναι πού δέν έξερει μήτε πού άρχίζει ό δρόμος, μήτε πού τελειώνει. Πώς θέλεις σου τώρα νά βρής τή μέση;

Ψυχάρης

ΜΟΝΑΞΙΑ

Κ' έπόθησα μονάχος πιά νά ζήσω,
δίχως άνθρώπου συντροφιά καμιά,
τις άλυσσίδες σπάω και ρίχνω πίσω
κ' ίατα τραβάω τό δρόμο στην έρημιά.

Άλλα μοναξιά τριγύρου: Άπάνω
τ' άξεδιάλιου άπλώνεται ό βυθός,
πού με τραβάει κ' όμως ποτέ δέ φτάνω.
Βυθί εκτάδι, λιγιστό τό φώς!

Στρέφω τὰ μάτια κάτω, βλέπω έπί: μου
μι' άδουσο άπέραντη, μιá καταχνιά
βαρύτερη άπ' τήν Άλλη. Κ' είν' τό γώς μετ
όλόθυστο γιά τέτια σκοτεινιά.

Φεύγω στις μοναξιές, στις έρημους τόπους.
γυρεύω τ: γαλήνη άλλου νά βρω
γυρίζω πάλε μέσα στους άνθρώπους,
μ' άλλο βυθό στα μάτια τους θαρω.

Σύρα.

ΛΑΥΓΑΣ

ΕΞΕΔΟΘΗ

Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ:
„ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΓΚΕΛΑ“

ΜΕ ΠΡΟΛΟΓΟ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΠΑΡΟΡΙΤΗ

σέ χα τί καλό και με χρωμα ιστό έξώφυλλο
και πουλιέται δοχ. 3 στα Γραφεία τής Έται-
ρείας «ΤΥΠΟΣ» (όδός Σοφοκλέους 3) και
σ' όλα τὰ βιβλιοπωλεία. Στις επαρχίες και
στο έξωτερικό στέλνεται δίχως παραπανιστό
έξοδο γιά ταχυδρομικά.

ΕΧΟΜΕΝ ΤΗΝ ΕΚΚΕΙΝΤΕΡΑΝ ΠΕΛΑΤΕΙΑΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΟΧΟΝ

ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗΝ 1901 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
ΤΟΥΤΑ

ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΑ

Άθηνών — Πειραιώς — Κηφισιάς — Άμαρουσίου
και Φαλήρων.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 3

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

διό τούς κ. κ. όδοντοιατρούς

Είς τό κατάστημα LABARBERA, I. ΚΑΝΔΡΗ
και Σία, Σταδίου 3, παρελήφθησαν τὰ άναμνήμενα
όδοντοιατρικά είδη του έν Λονδίω Οίκου C. ASH
SONS et Cie.